

BARTAS SZYMONIAK, Kochać naprawdę

Karłowate serca w piersiach gniazda wija,
coraz mniej w nich miejsca na prawdziwą miłość,
karłowatym sercom nie potrzeba wiele,
starczy mała przestrzeń w rachitycznym ciele.
karłowata miłość waży małe ma korzenie,
nie ma tyle siły, żeby wrosnąć w ziemię,
karłowata miłość nawet o tym nie wie,
że miłość była, a nie jej zarzewiem.

Kto nie kochał naprawdę, ten naprawdę nie żył,
kto nie kochał naprawdę, tkwi w samotnej więzi.
Kto miłości nie zaznał, jakby nie miał duszy,
nie odrodzi się od prawdziwych wzruszeń.

Karłowata dusza patrzy na świat chłodno,
nic jej nie poruszy, nie wie co to godność,
karłowatym duszom nie potrzeba wiele,
starczy mała przestrzeń w rachitycznym ciele.

Kto nie kochał naprawdę, ten naprawdę nie żył,
kto nie kochał naprawdę, tkwi w samotnej więzi.
kto miłości nie zaznał, jakby nie miał duszy,
nie odrodzi się od prawdziwych wzruszeń.